

Prostorna organizacija i funkcionalne specifičnosti

Forma se prilagođava parceli, niče na njenom početku, raste i osvaja prostor duž istočnog ruba prema kojem postavlja svoj oklop, a mekanu unutrašnjost otvara prema zapadu. Potentna podloga nudi daljnje grananje glavne arterije i jedinstvo elemenata mediteranske tekonike. Mekana trakasta spona omogućuje čistu komunikaciju između služećeg oklopa i služenih ogrankova. Slaganje takve utilitarne strukture arhetipskim elementima i produktivističke odluke spremanja servisa u jedan zid, stvorena je oblikovna jednostavnost koja je bliska djeci i bitno utječe na memoriju prostora. Centralna ulica s proširenjima dio je prostorne trake između parka i servisa koja je projektirana kao niz sekvenci. Repeticija forme stvara ponavljajući okvir za alternaciju događaja odmaknutih od ceste i zaštićenih s objiju strana. Glavna komunikacijska linija prizemlja, stvorena oko niza stupova u ulozi trijema, tako funkcionalno više pripada traci eksterijera. U zidu duž centralne ulice izdubljene su niše koje su potom ispunjene sadržajem bliskom djeci (akvariji, aviariji, klupe, ormari itd.) te ih vodi niz uličnu os i upućuje u svoje ogranke. Polagano izranjanje forme smanjuje dojam visine zgrade djeci te omogućuje otvaranje platforme blagog nagiba koja postaje gradsko dobro - parking koji u budućnosti može postati nešto sasvim drugo. Jedinice kata prate košenje krova te hvataju zrake sunca, vežu se na velike krovne terase donjih jedinica koje se u prizemlju otvaraju prema centralnim atrijima sa sadržajima te niz blagodati upotpunjaju s mogućnosti spajanja. Sanitarije su postavljene uz njihov zapadni bok te ih tako štiti od cestovne buke. Lom glavne forme iskorističava parcelu, ali i stvara dinamiku koja potiče djecu na istraživanje prostora te uvlači park u svoj sklop, a jedinice zauzvrat pušta prema njemu. Razigranost forme i kolorizam fasade odgovara na monotonu linearnost parcele.

Arhitektonski i urbanistički koncept

Novim začetcima urbanog tkiva potreban je poticaj za kreiranje jačih spona. Prostor za takvu intervenciju nastavlja se na novonikle gradnje i udara u zid rupe u urbanom tepihu. Polje te uklještene površine potrebno je aktivirati novim elementima koji će odgovarati na sadašnje i buduće prostorne potrebe.

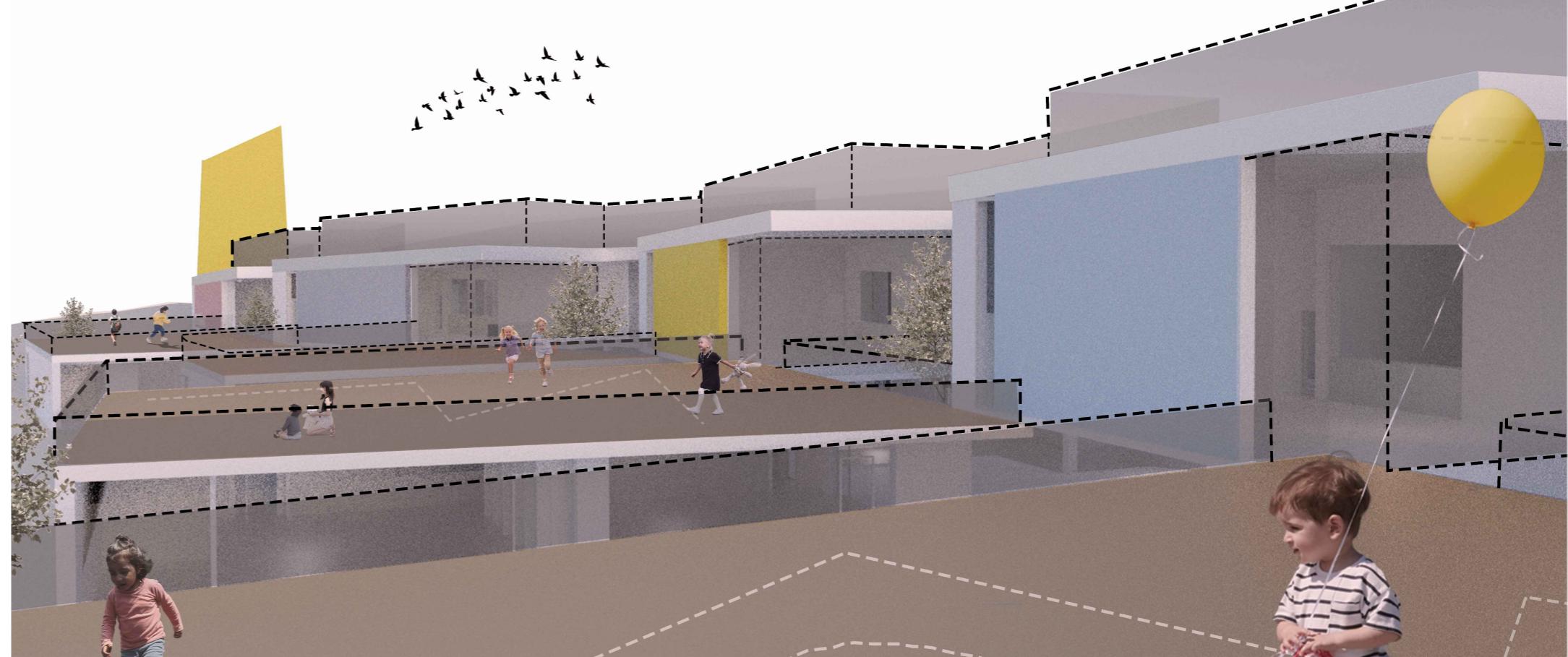
Kontekst zatečene situacije generira prostornu kičmu koja s dva različita pola stvara odgovarajuće polje na tome području. On s jedne strane uspostavlja jasnou granicu prema otpadnom prostoru, takoreći obrambeni zid koji sa svoje druge strane omogućuje ostvarenje protočne trake - žile kucavice sa svojim ograncima. Sklop novogeneriranih elemenata tvori snažan identitet koji, svojim pozivajućim, slobodnim, sigurnim, ali i razigranim duhom, povlači urbani tepih prema sebi.

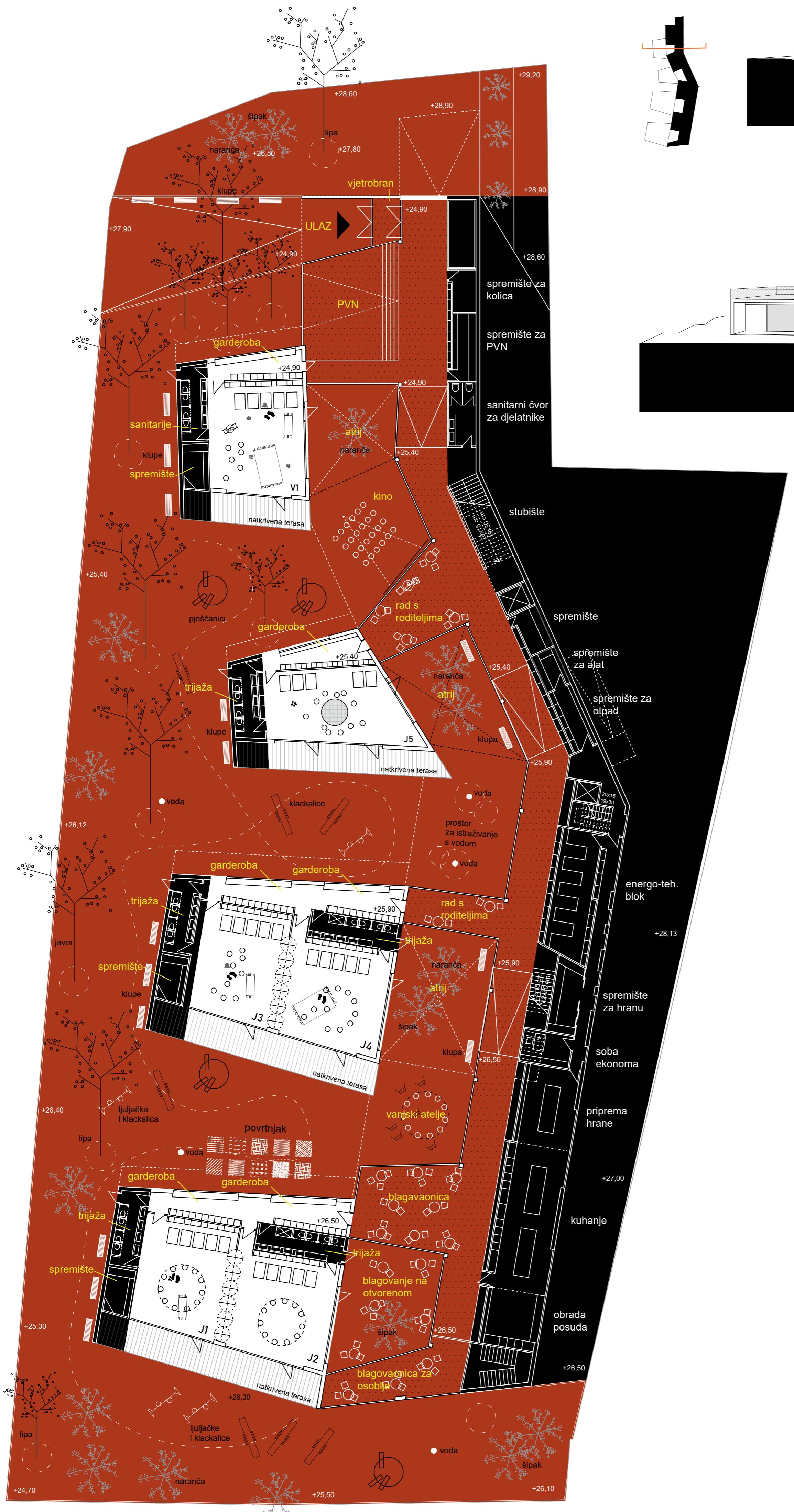
Konstrukcija, oblikovanje, materijali

Nosiva konstrukcija temelji se na sustavu armirano betonskih ploča, zidova i stupova koji svojom pojavnosću i položajem, osim konstruktivne uloge, doprinose i prostornim kvalitetama vrtića. Sustav nosivih stupova u prizemlju na razmaku od 7 metara omogućuje maksimalno ostakljenje vrtića prema parku i na taj način stvaraju vrtički trijem. Nosivi zid na istoku svojom debjinom i pojavnosću postaje oklop i s minimalnom fenestracijom štiti vrtić od mirisa, buke i ostalih štetnih utjecaja reciklažnog dvorišta.

Oblikovanjem i odabiru materijala nastali prostori kod djece omogućuju kreiranje umne mape vrtića i na taj način potiču djecu na igru i njegovo istraživanje. Podne obloge variraju ovisno o prostorijama i njihovim ambijentima, pa je u zajedničkim prostorima i komunikacijama vrtića planiran terazzo pod s koloristički naglašenim fragmentima, dok skupne sobe imaju tekstilni pod koji kod djece stvara osjećaj sigurnosti i doma. Na terasama planirane su gumene kocke, a krov, koji je ujedno i prometna površina, obložen je materijalom Stabilizer koji se koristi kao ekološka alternativa asfaltu.

Od ostalih materijala koji definiraju pojavnost vrtića planirane su ograde od žičanog pletiva i namještaj od drva.

U ambijentalno ugroženom kontekstu ostvarena je forma koja će dati novu scenografiju tega područja. Na širokom prostoru zelenila ispred zida odabran je set biljaka koje će doprinijeti mirisu, koloritu, upratiti izmjenu različitih dogadaja kroz sva godišnja doba, omogućiti interakciju kroz njihovu njegu i berbu plodova te educirati djecu o uzajamnom odnosu čovjeka i prirode. Koncepcija vanjskog uređenja time zaokružuje priču vrtića Valmade.

1 - Slatka naranča (lat. *Citrus sinensis*)

2 - Šipak (lat. *Punica granatum*)

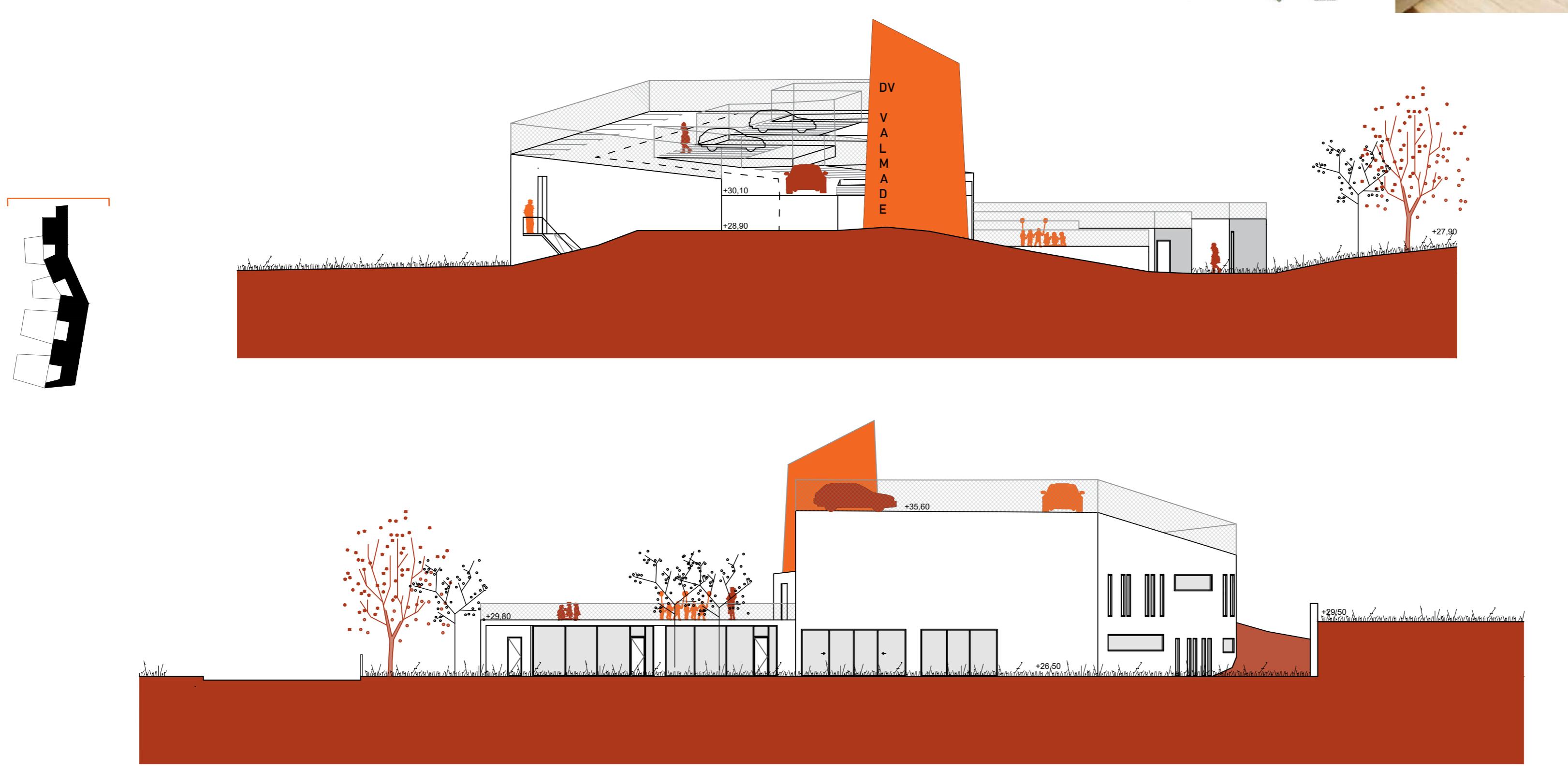
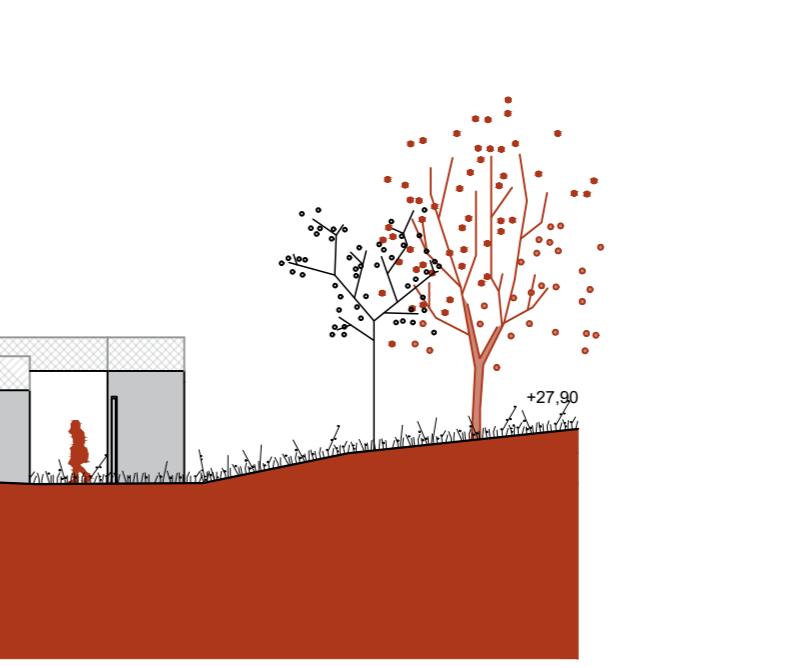
3 - Javor (lat. *Acer*)

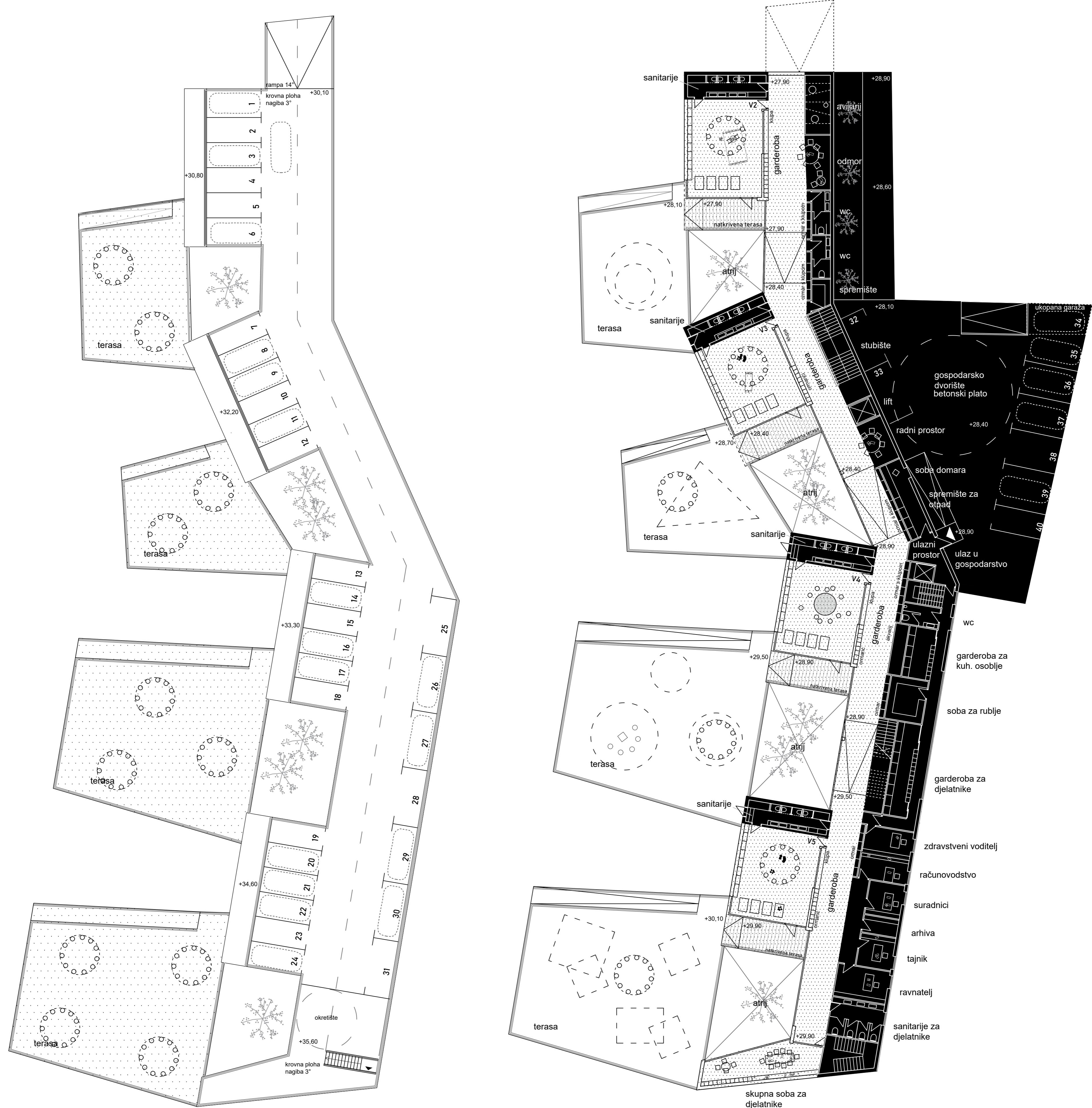

4 - Lipa (lat. *Tilia*)

5 - Lavanda (lat. *Lavandula*)

Energetska učinkovitost

1 - Listopadna stabla kao što je lipa (lat. *Tilia*) planirana duž parcele tijekom topnih dana osiguravaju hlad čime se prostori manje griju i smanjuje se potrebna energija za hlađenje prostora.

Kada lišće otpadne, stabla kroz krošnje propuštaju sunčeve zrake koje ulaskom u ostakljene prostorije stvaraju efekt staklenika, čime se postiže prirodno grijanje u hladnim danima.

2 - Odabir ventilirane fasade doprinosi boljoj cirkulaciji zraka i onemogućuje kondenziranje vode po zidovima i nastanak drugih oštećenja na konstrukciji. Osim toga, utjecaj vanjske temperature na vrtić, zbog zračnog sloja u fasadi, sveden je na minimum, pa je potrebna i manja količina termoizolacijskih materijala, ali i energije potrebne za grijanje/hlađenje.

3 - Kolektori kišnice postavljeni su na svim vertikalama oluka čime se prikuplja voda potrebna za čišćenje vrtića, zaljevanje biljaka, dječju igru itd., sve u svrhu smanjivanja ovisnosti o gradskoj vodenoj mreži.

4 - Obljekovanjem objekta stvorena je mogućnost obostranog prozračivanja, čime se u kratkom vremenu može prozračivati prostorije bez gubitka topline iz prostora.

5 - Dizalica topline još je jedan od sustava čija je svrha očuvanje topline i smanjivanje energije potrebne za grijanje.

